

Cartes íntimes d'una dama del segle XVI. Epistolari a la seva mare la comtessa de Palamós

Barcelona, La Sal, 1987. Carta 75.

Vui ha vuit dies que rebí dos lletres de vostra senyoria: del darrer octubre i de dos d'aquest, i la darrera de mà de vostra senyoria, que fou per a mi singular i cordial, segons ab lo cuidado que jo esperava... I vostra senyoria no escriga de sa mà fins que ho puga fer sens rebre ninguna fatiga, que jo'm contentaré en veure alguns renglons, puix conec la manera de son ordenar tan bé com sa pròpia lletra. De la tos estic ab molta ànsia per ser cosa que cruix molt senyaladament a persona flaca. No sé si seria bo pendre aquells ous del dia ab oli d'ametlles dolces i sucre que vostra senyoria sol aconsellar a altres persones per a mal de pits i tos. I també, si la febre és passada, los caldos de peu de moltó, que a mi'm feren gran bé com tenia aquella tos que escopia sang. Si a vostra senyoria li par que li ha d'aprofitar, la suplique ho mane fer, puix d'ella tinc jo estes receptes i altres, de les quals me so aprofitada ací aconsellant-ho als que'm paria que n'havien menester, i així són entrats en fuga los meus caldos i potatges de malalts, que casi tots temps ne fan en ma casa. I, segons la pressa que tenia, m'és estat forçat a mostrar-ho per no tenir tantes coses en què entendre. I encara mai vague d'estes coses, i cada volta que pense que a tots serveix en açò sinó vostra senyoria, me'm par que un punyal me travessa lo cor...

De vostra senyoria major servidora i més obedient filla que les mans li desitja besar com la vida.